

LIGJ
Nr. 88/2013

PËR RATIFIKIMIN E NDRYSHIMEVE TË KONVENTËS “PËR MBROJTJEN FIZIKE TË MATERIALEVE BËRTHAMORE”

Në mbështetje të neneve 78, 83 pika 1 dhe 121 të Kushtetutës, me propozimin e Këshillit të Ministrave,

KUVENDI
I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

VENDOSI:

Neni 1

Ratifikohen ndryshimet të konventës “Për mbrojtjen fizike të materialeve bërthamore”

Neni 2

Ky ligj hyn në fuqi 15 ditë pas botimit në Fletoren Zyrtare.

Miraturar në datën 21.2.2013

Shpallur me dekretin nr. 8045, datë 1.3.2013 të Presidentit të Republikës së Shqipërisë, Bujar Nishani

AMENDIMI I KONVENTËS MBI MBROJTJEN FIZIKE TË MATERIALEVE BËRTHAMORE

1. Titulli i Konventës mbi Mbrojtjen Fizike të Lëndëve Bërthamore të miraturar më 26 tetor 1979 (më poshtë e quajtur “Konventa”) zëvendësohet me titullin e mëposhtëm:

“KONVENTA

MBI MBROJTJEN FIZIKE TË LËNDËVE DHE IMPIANTEVE BËRTHAMORE”

2. Hyrja e Konventës zëvendësohet me tekstin e mëposhtëm:

“ SHTETET PALË TË KËSAJ KONVENTE,

duke pranuar të drejtën e të gjitha shteteve për të zhvilluar dhe aplikuar energjinë bërthamore për qëllime paqësore dhe interesat e tyre të ligjshme në përfitimet e mundshme që rrjedhin nga aplikimi paqësor i energjisë bërthamore;

të bindur për nevojën për të lehtësuar bashkëpunimin ndërkombëtar dhe transferimin e teknologjisë bërthamore për aplikimin paqësor të energjisë bërthamore;

duke marrë në konsideratë se mbrojtja fizike është e një rëndësie themelore për mbrojtjen e shëndetit publik, sigurisë, mjedisit dhe sigurisë kombëtare dhe ndërkombëtare;

duke pasur parasysh qëllimet dhe parimet e Kartës së Kombeve të Bashkuara në lidhje me ruajtjen e paqes dhe sigurisë ndërkombëtare dhe nxitjen e fqinjësisë së mirë dhe marrëdhënieve miqësore dhe bashkëpunimit midis Shteteve;

duke pasur parasysh se sipas kushteve të paragrafit 4 të nenit 2 të Kartës së Kombeve të Bashkuara, “Në marrëdhëniet e tyre ndërkombëtare, të gjithë anëtarët nuk do të ushtrojnë kërcënim ose përdorin forcë kundër integritetit territorial ose pavarësisë politike të një shteti ose në ndonjë mënyrë tjetër të papajtueshme me qëllimet e Kombeve të Bashkuara”;

duke rikujtuar Deklaratën mbi Masat për Eliminimin e Terrorizmit Ndërkombëtar bashkëlidhur rezolutës së Asamblesë së Përgjithshme 49/60 të 9 dhjetorit 1994;

me dëshirën për të shmangur rreziqet e mundshme nga trafikimi i paligjshëm, marrjen dhe përdorimin e paligjshëm të materialeve bërthamore dhe sabotazhin e materialeve dhe impianteve bërthamore, dhe duke vërejtur se mbrojtja fizike kundër këtyre akteve është bërë çështje kombëtare dhe ndërkombëtare gjithnjë e më shqetësuese;

thellësisht të shqetësuar prej përshkallëzimit në të gjithë botën të akteve të terrorizmit në të gjitha format dhe shfaqjet e tij, dhe prej kërcënimeve nga terrorizmi ndërkombëtar dhe krimi i organizuar;

duke besuar se mbrojtja fizike luan rol të rëndësishëm në mbështetjen e mospërhapjes bërthamore dhe objektivave kundër terrorizmit;

me dëshirën, nëpërmjet kësaj Konvente, për të kontribuar në forcimin në të gjithë botën të mbrojtjes fizike të materialeve dhe impianteve bërthamore të përdorura për qëllime paqësore;

të bindur se veprat penale në lidhje me materialet dhe impiantet bërthamore janë çështje shqetësimi serioz dhe se ekziston një nevojë urgjente për marrjen e masave të përshtatshme dhe efektive, ose për të forcuar masat ekzistuese, për të garantuar parandalimin, zbulimin dhe dënimin e këtyre veprave penale;

me dëshirën për të forcuar më tej bashkëpunimin ndërkombëtar për të vendosur, në përputhje me ligjin kombëtar të secilit shtet palë dhe me këtë Konventë, masa efektive për mbrojtjen fizike të materialeve dhe impianteve bërthamore;

të bindur se kjo Konventë duhet të plotësojë përdorimin e sigurt, ruajtjen dhe transportin e materialeve bërthamore dhe operimin e sigurt

të impianteve bërthamore;

duke pranuar se ekzistojnë rekomandime të formuluar ndërkombëtarisht për mbrojtjen fizike, të cilat përditësohen herë pas here, të cilat mund të ofrojnë udhëzime mbi mjetet bashkëkohore për arritjen e niveleve efektive të mbrojtjes fizike;

duke pranuar, gjithashtu, se mbrojtja fizike efektive e materialeve dhe impianteve bërthamore të përdorura për qëllime ushtarake është përgjegjësi e shtetit që zotëron këto materiale dhe impiante bërthamore, dhe duke kuptuar se këtyre materialeve dhe impianteve bërthamore u është dhënë dhe do të vazhdojë t'u jepet mbrojtje e rreptë fizike,

kanë rënë dakord si më poshtë:".

3. Në nenin 1 të Konventës, pas paragrafit (c) shtohen dy paragrafë të rinj me tekstin e mëposhtëm:

"d) "impiant bërthamor" nënkupton një impiant (duke përfshirë godinat dhe pajisjet përkatëse) në të cilin prodhohet, përpunohet, përdoret, trajtohet, ruhet ose asgjësohet materiali bërthamor, nëse dëmi ose ndërhyrja në këtë impiant mund të çonte në çlirimin e sasive të konsiderueshme rrezatimi ose të materialit radioaktiv;

e) "sabotazh" nënkupton çdo akt të qëllimshëm të drejtuar kundër një impianti ose materiali bërthamor në përdorim, ruajtje ose transport që mund të rrezikonte drejtpërdrejt ose tërthorazi shëndetin dhe sigurinë e personelit, publikut ose mjedisit nga ekspozimi i rrezatimit ose çlirimi i lëndëve radioaktive."

4. Pas nenit 1 të Konventës shtohet neni i ri 1A me tekstin e mëposhtëm:

"Neni 1A

Qëllimet e kësaj Konvente janë arritja dhe ruajtja në shkallë botërore e mbrojtjes fizike efektive të materialeve bërthamore të përdorura për qëllime paqësore dhe të impianteve bërthamore të përdorura për qëllime paqësore; për të parandaluar dhe luftuar veprat penale në lidhje me këto materiale dhe impiante në të gjithë botën; si dhe për të lehtësuar bashkëpunimin ndërmjet shteteve palë për këto qëllime."

5. Neni 2 i Konventës zëvendësohet me tekstin e mëposhtëm:

"1. Kjo Konventë zbatohet për materialin bërthamor të përdorur për qëllime paqësore në përdorim, ruajtje dhe transport dhe për impiante bërthamore të përdorura për qëllime paqësore, megjithatë, me kusht që nenet 3 dhe 4 dhe paragrafi 4 i nenit 5 të kësaj Konvente të zbatohen vetëm për këtë material bërthamor gjatë transportit ndërkombëtar bërthamor.

2. Përgjegjësia për krijimin, zbatimin dhe ruajtjen e një regjimi të mbrojtjes fizike brenda një shteti palë i përket tërësisht atij shteti.

3. Përveç angazhimeve të ndërmarra shprehimisht nga shtetet palë sipas kësaj Konvente, asgjë në këtë Konventë nuk interpretohet sikur cenon të drejtat sovraane të një shteti.

4.a) Asgjë në këtë Konventë nuk cenon të drejtat, detyrimet dhe përgjegjësitë e tjera të shteteve palë sipas të drejtës ndërkombëtare, në veçanti qëllimet dhe parimet e Kartës së Kombeve të Bashkuara dhe të drejtës ndërkombëtare humanitare.

b) Veprimtaritë e forcave të armatosura gjatë një konflikti të armatosur, siç këto terma kuptohen sipas të drejtës ndërkombëtare

humanitare që rregullohen nga ky ligj, nuk rregullohen nga kjo Konventë dhe veprimtaritë e ndërmarra nga forcat ushtarake të një shteti në ushtrimin e të drejtave të tyre zyrtare, në masën që rregullohen nga rregulla të tjera të së drejtës ndërkombëtare, nuk rregullohen nga kjo Konventë.

c) Asgjë në këtë Konventë nuk interpretohet si autorizim i ligjshëm për të përdorur ose rrezikuar përdorimin e forcës kundër materialeve ose impianteve bërthamore të përdorura për qëllime paqësore.

d) Asgjë në këtë Konventë nuk lejon ose ndryshe bën të ligjshme akte të paligjshme, as nuk përjashton ndjekje penale sipas ligjeve të tjera.

5. Kjo Konventë nuk zbatohet për materialin bërthamor të përdorur ose të ruajtur për qëllime ushtarake ose për një impiant bërthamor që përmban material të tillë.”.

6. Pas nenit 2 të Konventës shtohet neni i ri 2A me tekstin e mëposhtëm:

“Neni 2A

1. Çdo shtet palë krijon, zbaton dhe ruan një regjim të përshtatshëm të mbrojtjes fizike, të zbatueshëm për materialin dhe impiantet bërthamore sipas juridiksionit të vet, me synimin e:

a) mbrojtjes kundër vjedhjes dhe marrjes në formë tjetër të paligjshme të materialit bërthamor në përdorim, ruajtje dhe transport;

b) garantimit të zbatimit të masave të shpejta dhe gjithëpërfshirëse për të lokalizuar dhe, sipas rastit, për të rigjeneruar materialin e humbur ose të vjedhur bërthamor; kur materiali ndodhet jashtë territorit të tij, ai shtet palë do të veprojë në përputhje me nenin 5;

c) mbrojtjes së materialit dhe impianteve bërthamore kundër sabotazhit; dhe

d) lehtësimit ose minimizimit të pasojave radiologjike të sabotazhit.

2. Në zbatim të paragrafit 1, secili shtet palë:

a) krijon dhe ruan një kuadër legjislativ dhe rregullator për rregullimin e mbrojtjes fizike;

b) krijon ose cakton një autoritet kompetent ose autoritete përgjegjëse për zbatimin e kuadrit legjislativ dhe rregullator; dhe

c) merr masa të tjera përkatëse të nevojshme për mbrojtjen fizike të materialit dhe impianteve bërthamore.

3. Në përmbushjen e detyrimeve sipas paragrafëve 1 dhe 2, çdo shtet palë, pa cenuar dispozitat e tjera të kësaj Konvente, zbaton në masën që është e arsyeshme dhe e mundur, parimet e mëposhtme themelore të mbrojtjes fizike të materialeve dhe impianteve bërthamore.

Parimi themelor A: Përgjegjësia e shtetit

Përgjegjësia për krijimin, zbatimin dhe ruajtjen e një regjimi të mbrojtjes fizike brenda një shteti i përket tërësisht atij shteti.

Parimi themelor B: Përgjegjësitë gjatë një transporti ndërkombëtar

Përgjegjësia e një shteti për të garantuar se materiali bërthamor është mbrojtur në nivel të mjaftueshëm, shtrihet për transportin e tij ndërkombëtar derisa ajo përgjegjësi t’i transferohet siç duhet një shteti tjetër, sipas rastit.

Parimi themelor C: Kuadri legjislativ dhe rregullator

Shteti është përgjegjës për krijimin dhe ruajtjen e një kuadri legjislativ dhe rregullator për rregullimin e mbrojtjes fizike. Ky kuadër duhet të parashikojë vendosjen e kërkesave të zbatueshme të mbrojtjes fizike dhe përfshin një sistem vlerësimi dhe licencimi ose procedura të tjera për dhënien e autorizimit. Ky kuadër duhet të përfshijë një sistem inspektimi të impianteve bërthamore dhe transportit, për të verifikuar pajtueshmërinë me kërkesat dhe kushtet e zbatueshme të licencës ose një dokumenti tjetër autorizues, dhe për të vendosur një mjet për zbatimin e kërkesave dhe kushteve të zbatueshme, duke përfshirë sanksione efektive.

Parimi themelor D: Autoriteti kompetent

Shteti duhet të vendosë ose caktojë një autoritet kompetent që është përgjegjës për zbatimin e kuadrit legjislativ dhe rregullator, dhe i jepet autoritet i mjaftueshëm, kompetencë dhe burime financiare dhe njerëzore për përmbushjen e përgjegjësi të tij të caktuara. Shteti duhet të marrë hapa për të garantuar pavarësi efektive midis funksioneve të autoritetit kompetent të shtetit dhe atyre të një organi tjetër të ngarkuar për promovimin ose shfrytëzimin e energjisë bërthamore.

Parimi themelor E: Përgjegjësia e mbajtësve të licencave

Përgjegjësitë për zbatimin e elementëve të ndryshëm të mbrojtjes fizike brenda një shteti duhet të identifikohen qartë. Shteti duhet të garantojë se përgjegjësia parësore për zbatimin e mbrojtjes fizike të materialeve ose impianteve bërthamore i përket mbajtësve të licencave përkatëse ose të dokumenteve të tjera autorizuese (për shembull, operatorët ose transportuesit e mallrave).

Parimi themelor F: Kultura e sigurisë

Të gjitha organizatat e përfshira në zbatimin e mbrojtjes fizike duhet t'i japin prioritetin e duhur kulturës së sigurisë, zhvillimit dhe ruajtjes së saj të nevojshme për të garantuar zbatimin efektiv në të gjithë organizatën.

Parimi themelor G: Kërcënimi

Mbrojtja fizike e shtetit duhet të bazohet në vlerësimin aktual të kërcënimit nga ana e shtetit.

Parimi themelor H: Qasja e shkallëzuar

Kërkesat e mbrojtjes fizike duhet të bazohen në një qasje të shkallëzuar, duke marrë parasysh vlerësimin aktual të kërcënimit, tërheqjen përkatëse, natyrën e materialit dhe pasojat e mundshme të shoqëruara me eliminimin e paautorizuar të materialit bërthamor dhe me sabotazhin kundër materialeve ose impianteve bërthamore.

Parimi themelor I: Mbrojtja në thellësi

Kërkesat e shtetit për mbrojtjen fizike duhet të reflektojnë një koncept të disa shtresave dhe metodave të mbrojtjes (strukture ose koncept tjetër teknik, i personelit dhe organizativ) që duhet të zgjidhen ose shmangen nga një kundërshtar, me qëllim arritjen e objektivave të tij.

Parimi themelor J: Garantimi i cilësisë

Një politikë e garantimit të cilësisë dhe programet e garantimit të cilësisë duhet të krijohen dhe zbatohen, me synimin e ofrimit të garancisë se kërkesat e specifikuar për të gjitha veprimtaritë për mbrojtje fizike janë përmbushur.

Parimi themelor K: Planet për rastet e paparashikuara

Planet për rastet e paparashikuara (emergjenca) për reagimin ndaj eliminimit të paautorizuar të materialit bërthamor ose sabotazhit të impianteve ose materialeve bërthamore, ose përpjekjet e tyre, duhet të përgatiten dhe ushtrohen siç duhet nga të gjithë mbajtësit e licencave dhe autoritetet përkatëse.

Parimi themelor L: Konfidencialiteti

Shteti duhet të vendosë kërkesa për mbrojtjen e konfidencialitetit të informacionit, zbulimi i paautorizuar i të cilit mund të cenonte mbrojtjen fizike të materialeve dhe impianteve bërthamore.

4. a) Dispozitat e këtij neni nuk zbatohen për materiale bërthamore që shteti palë mund të vendosë se nuk është e nevojshme t'i nënshtrohen regjimit të mbrojtjes fizike të vendosur sipas paragrafit 1, duke marrë parasysh natyrën e materialit, sasinë dhe tërheqjen e tij përkatëse dhe pasojat e mundshme radiologjike, si dhe pasoja të tjera të shoqëruara me çdo akt të paautorizuar të drejtuar kundër tij dhe vlerësimin aktual të kërcënimit kundër tij.

b) Materiali bërthamor që nuk i nënshtrohet dispozitave të këtij neni sipas nënparagrafit (a) duhet të mbrohet në përputhje me praktikën e menaxhimit të kujdesshëm.”

7. Neni 5 i Konventës zëvendësohet me tekstin e mëposhtëm:

“1. Shtetet palë identifikojnë dhe informojnë njëra-tjetrën drejtpërdrejt ose nëpërmjet Agjencisë së Energjisë Atomike mbi pikën e tyre të kontaktit në lidhje me çështje brenda fushës së veprimt të kësaj Konvente.

2. Në rastin e vjedhjes, grabitjes ose marrjes tjetër të paligjshme të materialit bërthamor ose kërcënimi nga burime të besueshme të tij, shtetet palë, në përputhje me ligjin e tyre kombëtar, do të ofrojnë bashkëpunim dhe ndihmë në masën maksimale të mundshme për rigjenerimin dhe mbrojtjen e këtij materiali për çdo shtet që e kërkon këtë. Në veçanti:

a) një shtet palë merr hapat e nevojshëm për të informuar sa më shpejt që të jetë e mundur shtetet e tjera, që sipas tij mund të kenë interes, në lidhje me çdo vjedhje, grabitje ose marrje tjetër të paligjshme të materialit bërthamor ose kërcënimi nga burime të besueshme të tij dhe për të informuar, sipas rastit, Agjencinë Ndërkombëtare të Energjisë Atomike dhe organizata të tjera përkatëse ndërkombëtare;

b) për këtë, sipas rastit, shtetet palë përkatëse shkëmbejnë informacion me njëra-tjetrën, Energjinë Ndërkombëtare të Energjisë Atomike dhe organizata të tjera përkatëse ndërkombëtare, me synim mbrojtjen e materialit të rrezikuar bërthamor duke verifikuar integritetin e kontejnerit transportues ose duke rigjeneruar materialin bërthamor të siguruar në mënyrë të paligjshme dhe:

i) bashkërendojnë përpjekjet e tyre nëpërmjet rrugëve diplomatike dhe rrugëve të tjera;

ii) ofrojnë ndihmë, nëse kërkohet;

iii) garantojnë kthimin e materialit bërthamor të rigjeneruar, të vjedhur ose të humbur si pasojë e rasteve të lartpërmendura.

Mjetet e zbatimit të këtij bashkëpunimi përcaktohen nga shtetet palë përkatëse.

3. Në rastin e një kërcënimi të mundshëm, sabotazhi të materialit ose impiantit bërthamor ose në rastin e sabotazhit të tyre, shtetet palë, në masën maksimale të mundshme, në përputhje me ligjin e tyre kombëtar dhe detyrimet e tyre përkatëse sipas të drejtës ndërkombëtare,

bashkëpunojnë si më poshtë:

a) nëse një shtet palë është në dijeni të një kërcënimi të mundshëm sabotazhi të materialit ose një impianti bërthamor në një shtet tjetër, shteti palë do të vendosë për hapat e nevojshëm që duhet të merren për të informuar atë shtet sa më shpejt që të jetë e mundur dhe, sipas rastit, Agjencinë Ndërkombëtare të Energjisë Atomike dhe organizatat e tjera përkatëse ndërkombëtare për atë kërcënim, me synim parandalimin e sabotazhit;

b) në rastin e sabotazhit të materialit ose impiantit bërthamor në një shtet palë dhe nëse sipas mendimit të tyre, shtetet e tjera mund të cenohen nga pikëpamja radiologjike, shteti palë, pa cenuar detyrimet e tij të tjera sipas të drejtës ndërkombëtare, do të marrë hapat e nevojshëm për të informuar sa më shpejt që të jetë e mundur shtetin ose shtetet që mund të cenohen nga pikëpamja radiologjike dhe duhet të informojë, sipas rastit, Agjencinë Ndërkombëtare të Energjisë Atomike dhe organizatat e tjera përkatëse ndërkombëtare, me synim minimizimin ose lehtësimin e pasojave të tyre radiologjike;

c) nëse në kontekstin e nënparagrafëve (a) dhe (b), një shtet palë kërkon ndihmë, secili shtet palë të cilit i drejtohet një kërkesë për ndihmë, do të vendosë menjëherë dhe do të njoftojë shtetin palë kërkues drejtpërdrejt ose nëpërmjet Agjencisë Ndërkombëtare të Energjisë Atomike, nëse është i aftë të ofrojë ndihmën e kërkuar dhe fushën e veprimit, si dhe kushtet e ndihmës që mund të ofrohet;

d) bashkërendimi i bashkëpunimit sipas nënparagrafëve (a) deri (c) do të bëhet nëpërmjet rrugëve diplomatike ose rrugëve të tjera të rena dakord. Mjeti i zbatimit të këtij bashkëpunimi përcaktohet në nivel dypalësh ose shumëpalësh nga shtetet palë përkatëse.

4. Shtetet palë bashkëpunojnë dhe konsultohen, sipas rastit, me njëra-tjetrën drejtpërdrejt ose nëpërmjet Agjencisë Ndërkombëtare të Energjisë Atomike dhe organizatat e tjera ndërkombëtare përkatëse, me synim që të orientohen mbi projektimin, mirëmbajtjen dhe përmirësimin e sistemeve të mbrojtjes fizike të materialeve bërthamore në transportin ndërkombëtar.

5. Një shtet palë mund të konsultohet dhe bashkëpunojë, sipas rastit, me shtete të tjera palë, drejtpërdrejt ose nëpërmjet Agjencisë Ndërkombëtare të Energjisë Atomike dhe organizata të tjera përkatëse ndërkombëtare, me synim që të udhëzohen mbi projektimin, mirëmbajtjen dhe përmirësimin e sistemit të tij kombëtar të mbrojtjes fizike të materialeve bërthamore për përdorim të brendshëm, ruajtje dhe transport dhe të impianteve bërthamore.”

8. Neni 6 i Konventës zëvendësohet me tekstin e mëposhtëm:

“1. Shtetet palë marrin masat e nevojshme në përputhje me ligjin e tyre kombëtar për mbrojtjen e konfidencialitetit të çdo informacioni që ata marrin në mirëbesim, në bazë të dispozitave të kësaj Konvente, nga një shtet tjetër palë ose nëpërmjet pjesëmarrjes në një veprimtari të kryer për zbatimin e kësaj Konvente. Nëse shtetet palë i ofrojnë informacion organizatave ndërkombëtare ose shteteve që nuk janë palë të kësaj Konvente në mirëbesim, do të merren hapa për të garantuar mbrojtjen e konfidencialitetit të këtij informacioni. Një shtet palë që ka marrë informacion në mirëbesim nga një shtet tjetër palë mund t’ia ofrojë këtë informacion palëve të treta vetëm me pëlqimin e atij shteti tjetër palë.

2. Shteteve palë nuk u kërkohet nga kjo Konventë të japin informacion që atyre nuk u lejohet të komunikojnë sipas ligjit kombëtar ose që do të rrezikonte sigurinë e shtetit përkatës ose mbrojtjen fizike të materialeve ose impianteve bërthamore.”

9. Paragrafi 1 i nenit 7 të Konventës zëvendësohet me tekstin e mëposhtëm:

“1. Kryerja e qëllimshme e:

a) një akti pa autoritet të ligjshëm, që përbën marrjen, zotërimin, përdorimin, transferimin, ndryshimin, asgjësimin ose shpërhapjen e materialit bërthamor dhe që shkakton ose mund të shkaktojë vdekjen ose plagosjen e rëndë të një personi ose dëm të konsiderueshëm ndaj pronës ose mjedisit;

b) një vjedhjeje ose grabitjeje të një materiali bërthamor;

c) një përvetësimi ose marrjeje të materialit bërthamor me anë të mashtrimit;

d) një veprim që përbën transportimin, dërgimin ose zhvendosjen e materialit bërthamor në ose jashtë një shteti, pa autoritet të ligjshëm;

e) një akti të drejtuar kundër një impianti bërthamor ose një akti që ndërhyt në operimin e një impianti bërthamor, nëse shkelësi shkakton qëllimisht ose nëse është në dijeni se akti mund të shkaktojë vdekje ose plagosje të rëndë të një personi ose dëm të konsiderueshëm ndaj pronës ose mjedisit nga ekspozimi ndaj rrezatimit ose çlirimit të substancave radioaktive, nëse akti nuk ndërmerret në përputhje me ligjin kombëtar të shtetit palë, në territorin në të cilin ndodhet impianti bërthamor;

f) një akti që përbën kërkesë për materiale bërthamore me anë të kërcënimit ose përdorimit të forcës ose me formë tjetër kërcënimi;

g) një kërcënimi:

i) për të përdorur material bërthamor për të shkaktuar vdekjen ose plagosjen e rëndë të një personi ose dëm të konsiderueshëm ndaj pronës ose mjedisit, ose për të kryer veprën penale të përcaktuar në nënparagrafin (e); ose

ii) për të kryer një veprë penale të përcaktuar në nënparagrafët (b) dhe (e), me qëllim që të detyrojë një person fizik ose juridik, organizatë ndërkombëtare ose shtet të kryejnë ose të mos kryejnë ndonjë akt;

h) një tentativë për të kryer një veprë penale të përcaktuar në nënparagrafët (a) deri (e);

i) një akt që përbën pjesëmarrje në një veprë penale të përcaktuar në nënparagrafët (a) deri (h);

j) një akti të ndonjë personi që organizon ose drejton të tjerët për të kryer një veprë penale të përshkruar në nënparagrafët (a) deri (h); dhe

k) një akti që kontribuon në kryerjen e një vepre penale të përcaktuar në nënparagrafët: a) deri (h) nga një grup personash që veprojnë me një qëllim të përbashkët; ky akt do të jetë i qëllimshëm dhe ose:

i) do të bëhet me synim vazhdimin e veprimtarisë ose qëllimit kriminal të grupit, nëse ky aktivitet ose qëllim përfshin kryerjen e një vepre penale të përcaktuar në nënparagrafët (a) deri (g); ose

ii) do të bëhet duke pasur njohuri për synimin e grupit për të kryer një veprë penale të përshkruar në nënparagrafët (a) deri (g);

do të bëhet veprë penale e dënueshme nga secili shtet palë sipas ligjit të tij kombëtar.”

10. Pas nenit 11 të Konventës shtohen dy nene të reja, neni 11A dhe neni 11B, me tekstin e mëposhtëm:

“Neni 11A

Asnjë nga veprat penale të përcaktuara në nenin 7 nuk konsiderohet, për qëllimet e ekstradimit ose ndihmës së ndërsjellë juridike, si veprë

penale politike ose si vepër penale e lidhur me një vepër penale politike ose si vepër penale e frymëzuar nga motive politike. Rrjedhimisht, një kërkesë për ekstradim ose për ndihmë të ndërsjellë juridike të bazuar në këtë vepër penale nuk mund të refuzohet për arsyen e vetme se ka lidhje me një vepër penale politike ose një vepër penale të lidhur me një vepër penale politike ose një vepër penale të frymëzuar nga motive politike.

Neni 11B

Asgjë në këtë Konventë nuk interpretohet sikur vendos një detyrim për ekstradimin ose dhënien e ndihmës së ndërsjellë juridike, nëse shteti palë i kërkuar ka arsye thelbësore për të besuar se kërkesa për ekstradim për veprat penale të përcaktuara në nenin 7 ose për ndihmë të ndërsjellë juridike në lidhje me këto vepra penale, është bërë për qëllimin e ndjekjes penale ose dënimit e një personi për shkak të racës, fesë, kombësisë, origjinës etnike ose opinionit politik të atij personi ose që përputhshmëria me kërkesën do të cenonte pozicionin e atij personi në bazë të ndonjë prej këtyre arsyeve.”.

11. Pas nenit 13 të Konventës shtohet neni i ri 13A me tekstin e mëposhtëm:

“Neni 13A

Asgjë në këtë Konventë nuk cenon transferimin e teknologjisë bërthamore për qëllime paqësore që ndërmerret për të forcuar mbrojtjen fizike të materialeve dhe impianteve bërthamore.”.

12. Paragrafi 3 i nenit 14 të Konventës zëvendësohet me tekstin e mëposhtëm:

“3. Nëse një vepër penale përfshin një material bërthamor në përdorim shtëpiak, ruajtje ose transport dhe shkelësi i dyshuar dhe materiali bërthamor mbeten në territorin e shtetit palë në të cilin është kryer vepra penale ose nëse një vepër penale përfshin një implant bërthamor dhe shkelësi i dyshuar mbetet në territorin e shtetit palë në të cilin është kryer vepra penale, asgjë në këtë Konventë nuk interpretohet sikur i kërkon atij shteti palë të japë informacion në lidhje me një procedim penal që rezulton nga kjo vepër penale.”.

13. Neni 16 i Konventës zëvendësohet me tekstin e mëposhtëm:

“1. Një konferencë e shteteve palë thirret nga depozitari pesë vjet pas hyrjes në fuqi të amendamentit të miratuar më 8 korrik 2005 për rishikimin e zbatimit të kësaj Konvente dhe mjaftueshmërisë së saj në lidhje me preambulën, tërësinë e pjesës operacionale dhe shtojcat, duke marrë në konsideratë situatën mbizotëruese të asaj kohe.

2. Në interval kohor prej jo më pak se pesë vjet më pas, shumica e shteteve palë mund të sigurojnë, duke i paraqitur depozitarit një propozim për këtë qëllim, thirrjen e konferencave të mëtejshme me të njëjtin objektiv.”.

14. Shënimi fundor b/i shtojcës II të Konventës zëvendësohet me tekstin e mëposhtëm:

“b) Materiali që nuk rrezatohet në një reaktor ose materiali i rrezatuar në një reaktor, por me nivel rrezatimi të barabartë ose më pak se 1

grej/orë (100 rada/orë) në një metër të pambrojtur.”.

15. Shënimi fundor e/ i shtojcës II të Konventës zëvendësohet me tekstin e mëposhtëm:

“e) Një lëndë tjetër djegëse që në bazë të përmbajtjes së saj origjinale të materialit të zërthyeshëm, klasifikohet si kategoria I dhe II përpara rrezatimit, mund të reduktohet një nivel kategorie, ndërsa niveli i rrezatimit nga lënda djegëse kalon 1 grej/orë (100 rada/orë) në një metër të pambrojtur.”.